

Joanna Wiszniewicz

"Twórczość i komunikacja literacka.
Spór o podstawy literaturoznawstwa
marksistowskiego", Bogdan
Owczarek, Warszawa 1986 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/1 (103), 285

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OWCZAREK Bogdan: Twórczość i komunikacja literacka. Spór o podstawy literaturoznawstwa marksistowskiego. Warszawa 1986, Czyt., ss. 320, zł 250,-

Książka poświęcona jest problemowi dwóch nurtów w literaturoznawstwie marksistowskim - nurtu socjologiczno-ideologicznego i nurtu produktywistycznego. Autor dąży do przeciwstawienia tych dwóch nurtów i pragnie wskazać na te momenty Marksowskiej teorii, które inicjują nową problematykę, otwartą na współczesne konflikty i sprzeczności. Jej terenem - twierdzi autor - staje się coraz częściej komunikacja literacka.

BP/103/83

J.W.

PELC Janusz: Twórcy epoki renesansu o przestrzeni i o czasie. "Prace Polonistyczne". S. XLI: 1985 (wyd. 1986), s. 87-95.

Autor powraca do zagadnień stosunku do przestrzeni i czasu w poezji polskiego renesansu. Zauważa, że myślenie w kategoriach przestrzennych cechuje odrodzeniowy antropocentryzm - zajmowanie przez poetę miejsca pośrodku horyzontalnie postrzeżonego, zamkniętego, uporządkowanego, harmonijnego kręgu wytyczającego loci amoeni. Z tą wizją kontrastuje widzenie przestrzeni złych, bezkresnych i nieuporządkowanych - morze i żegluga. Przedstawianie czasu to również zmieniająca się relacja linearnego, jednokrotnego i przemijającego czasu życia ludzkiego do cyklicznego, nieskończonego i obiektywnego czasu natury. Podział czasu na przeszły, teraźniejszy i przyszły wyznacza dziedziny boskie i ludzkie w świecie. Człowiek jawi się panem czasu teraźniejszego, starającym się utrwalić swój czas w poezji i sztuce.

BP/103/84

J.K.-K.